

Premijerno prikazivanje filma "Love"

"LOVE" U ČIKAGU

Od 21. do 24. juna u Čikagu će premijerno biti prikazan film "LOVE" Vladana Nikolića, u kome glavnu ulogu igra Sergej Trifunović.

Film je do sada privukao veliku pažnju publike i dobio odlične kritike filmskih stručnjaka. Prošle godine je premijerno izveden u nekoliko gradova Evrope - na Tribeca festivalu, zatim u Veneciji, Ženevi, Oldenburgu u Nemačkoj, a ove godine na Festu u Beogradu, Tiburonu i Kaliforniji, gde je dobio nagradu za najbolju režiju. Film se upravo vratio iz Barcelone, gde je dobio nagradu za najbolji film. Nakon projekcije u Čikagu, film "LOVE" će krajem juna

takođe biti prikazan na Filmskom festivalu u Moskvi.

- U Njujorku je film nakon prikazivanja u februaru dobio izvrsne kritike, kaže za "Ogledalo" producent, direktor i pisac scenarija Vladan Nikolić - i dodaje da se nada da će film "LOVE" uskoro biti distribuiran u Srbiji, kao i nekoliko gradova širom SAD. Upravo smo pred potpisivanjem ugovora sa jednim distributerom, tako da se nadam da ćemo imati i širu distribuciju po Evropi.

Preporučujemo da pogledate ovaj film koji će se prikazivati u sledećim bioskopima u Čikagu:

Beverly Arts Center
2407 W. 111 St. Chicago, IL
Tel. 773.445.3838

Sreda, jun, 21, 2006 at 7:30 PM.
PORTAGE THEATRE
4050 N. Milwaukee Ave., Chicago, IL 60641
JUN 22, 23, 24, 25, 2006 at 7:00 PM.
Ulaznice \$8.00 i \$7:00 za studente i penzionere
info: 866.466.ARTS

"Cool, mysterious and defiantly foreign, "Love" plays out on the immigrant fringes of an indifferent New York City, in backstreet clubs and decrepit buildings where past and present uneasily coexist..."love" is a mournful thriller about the myth of assimilation and the way nurture — or, more precisely, the lack of it — fashions identity and character. Elegantly directed by Vladan Nikolic using multiple viewpoints and an elliptical, nonlinear narrative, the movie presents a New World disrupted by old grievances and a neglected community living by its own rules..." Jeannette Catsoulis - NY Times

"A multi-perspectival film vastly superior to Crash, Vladan Nikolic's dynamic thriller Love reinvigorates a stale cinematic format and imparts a compelling message all without a single head-on collision... love gives you hope for the future of independent movies, particularly because Nikolic is also a professor of film at the New School." Matt Singer - THE VILLAGE VOICE

Vladan Nikolić živi u Njujorku već 13 godina i predaje režiju i film na NYU i New School. U Beogradu je radio na TV Beograd i u Studiju B, razne kratke filmove i scenarija. U Njujorku je završio postdiplomske studije, odsek režije, a onda, kako sam kaže, igrom slučaja ostao tu da živi.

LOVCI (NE) KULTURE

Da li je kultura obmanuta mrvicama koje su bačene ispred nje da nas privuku ispod sekire interesa ili je golubov doručak pojeđen pre nego što je poletela maslinova grančica između dva kontinenta i jedne kulture, male opržene zemlje iz koje smo se izgnezdili i sad je tražimo po svetu i na mapi, kao izgubljen prsten venčani?

U jedno sam pouzdano siguran: umetnik nije službenik i tu je crta između gladi u trbuhu i gladi u mozgu, ljudskih creva i ljudskog srca. Tvorci snovidljive predstave su zapravo taoci ljubavi, sluge i podanici svog rođenog srca.

Zadatak umetnika i kulturnog čoveka je uzvišen i ne treba ga postavljati u ravan sa radovima sitnih sičardzija i rukoljubivih nesrećnika koji se služe tom lepom rečju.

Jedna neuspela predstava ne treba da uplaši glumca, jedna neuspela slika ne treba da pokoleba delotvorca, jedan pogrešan ton može postati ljuta rana u srcu melodije, ali tu se i prepoznaje prava duboka bol iskrenog stvaraoca.

Kad aplauz postane zvižduk, a pohvala pocrni i postane pokuda, radja se veliko delo i prepoznaju veliki ljudi. Ljudska je narav sklona podsmehu i poruzi. A nisu li se jednom podsmehivali i kaznili spasitelja? Lovci na kulturu su junaci iz prošlosti male armije, a zagledani u nebesko prostranstvo vaseljene i budućeg neba i kolena. Misija istinskog stvaraoca i sanjara je kapitalna i tiče se ljudske duše, opstanka našeg.

Šta se to dogodi kad se zapali i pobode sveća, gde li taj plamen dodiruje čovekovu bol? Da li je bol istinski deo ljubavi i umetničkog stvaralaštva i gde to zaboli kad se zapali duševna livada? Pitanja je mnogo, a odgovora malo ili nimalo, ono što znam je ono što osećam. Sokrat rece "Znam da ništa ne znam" i otvori sva pitanja neznanja, kao čup iz dubokog mora.

Veliki čoveče moj, i kad batinaju i zvižde i kad krađu tvoje prste i satiru tvoje telesno biće ne daj im svoje duhovno blago da ga skrnave i krčme, jer je tvoje, jer smo mali i ranjivi, jer nam je kolevka mala, jer nam je grobnica uzana. Ono što je tvoje i moje i sto nas sjedinjuje i ovde i gore je naša mala kultura. Ne daj je neznancima u Pazar, ne rukuj se sa djavolom, Srbine moj, ne pluj u čorbaluk, jer ti je skuvan rukom majke, jedine koju imaš i za kojom ćeš uvek da žališ. I dok je imaš. I kad je nestane.

Rukotvorac Boban Ilić

www.serbianmirror.com

**Čitajte
Ogledalo**

